

هفته‌نامه محلی مردم مشهد

سه‌شنبه / ۱۴ اسفند ۱۳۹۷ / شماره ۳۲۵

shahraraonline.ir/shahrara/neighborhoods.html

محللات منطقه ما: عنصری، ۱۷ شهریور، کوی کارگران، مقدم، کوشش، کوی پلیس، پروین اعتصامی، المهدی، سیدی، ولی عصر (عج)، عسکریه، انقلاب، بهارستان، ابوذر، ایمان، رباط، ایوان، طرق

محلله { ۷ } منطقه

گزارشی از اعتراض شهروندان به پارک و تردد کامیون‌ها در کوچه پس کوچه‌های کم‌عرض

خودروهای بزرگ در خیابان‌های کوچک

۷۹۶

قدم‌های مجدانه مهندس جوان طرقی
برای رسیدن به قلعه اهدافش

معمارِ صنعت

۵۹۴

به مناسبت هفته درختکاری، یک روز در طبیعت سبزترین منطقه شهری مشهد

نهال می‌کاریم برای آینده

۲۰۰ هکتار داریم اما در بافت مجاورت حرم مطهر امام رضا (ع) با مشکل روبه‌رو و از آنجا که خواهان توزیع عادلانه فضای سبز برای تمامی شهروندان ساکن در تمام محلات منطقه هستیم به دنبال ایجاد دیوار سبز در محلات مجاور حرم مطهر هستیم.

■ نشاط اجتماعی

باوندی حضور خردسالان و دانش‌آموزان را در این برنامه بسیار مهم و تأثیرگذار دانست و افزود: فرهنگ درخت‌کاری ریشه در پیشینه ما دارد و نسل به نسل به ما رسیده است. ما نیز وظیفه داریم این فرهنگ را به نسل آینده انتقال دهیم. آینده کشور متعلق به کودکان است. بدون درخت و فضای سبز ادامه حیات در شهرهای بزرگ امکان نخواهد داشت.

شهردار منطقه ۷ درباره تأثیر کاشت درخت در نشاط اجتماعی اظهار می‌دارد: درختان سمبل امید به زندگی، پایداری و فضای سبز هستند. هیچ عنصری را نمی‌توان یافت که مانند درخت مملو از برکت باشد. کاشت درخت در افزایش نشاط اجتماعی تأثیر بسیار زیادی دارد. اگر زیبایی و حس خوب کاشت و دیدن درختان را در نظر بگیریم، همین که درخت تولید اکسیژن می‌کند و مواد سمی موجود در هوا را جذب می‌کند باعث نشاط آفرینی در انسان می‌شود. وی ادامه می‌دهد: من در جه اول شهروندان این شهر هستم و امروز درختی که کاشتم به عنوان یک شهروند بود چرا که مایل هستم در این شهر زندگی کنم و دوست دارم تمامی شهروندان این شهر پر نشاط باشند.

شهردار در انتها به درختانی که در منطقه کاشته شد، اشاره می‌کند و می‌افزاید: درختانی که در منطقه کاشته شد همگی بومی و سازگار با هوای خشک مشهد هستند. این درختان مانند زبان گنجشک، توت و... بودند که برای هوای شهر ما مناسب است.

باوندی در ادامه این مراسم از اقدامات انجام شده شهرداری در هفته درخت‌کاری می‌گوید: در منطقه ۱۳ ایستگاه از تاریخ ۸ تا ۱۵ اسفند به توزیع نهال رایگان به شهروندان مشغول بودند که در مجموع اقدام به توزیع ۶۰۰۰ نهال کردند.

گفتنی است در هفته درخت‌کاری شهرداری منطقه برنامه‌های متنوعی برگزار کرد. ۸ اسفند کاشت درخت در مدرسه فضلی‌نژاد، ۹ اسفند در مسجد امام رضا (ع) طرق در حضور خانواده شهدا و روحانیون این محله، ۱۰ اسفند کاشت درخت در بوستان گلنار با حضور ورزشکاران و هنرمندان، ۱۱ اسفند کاشت نهال در بوستان ریحانه و بوستان غدیر که برنامه اصلی شهرداری منطقه بود و ۸۰۰ اصله درخت به صورت نمادین در بوستان غدیر کاشته شد، ۱۲ اسفند در اردوگاه مازندران، ۱۳ اسفند در بوستان غدیر با حضور اصناف و مدرسه مصلی‌نژاد، ۱۴ اسفند نیز با حضور خیران در مدرسه مصلی‌نژاد آخرین برنامه هفته درخت‌کاری شهرداری منطقه اجرا شد. به‌طور میانگین در هر کدام از این برنامه‌ها ۵۰۰ نهال کاشته شد.

جلالیان / مراسم روز درخت‌کاری در بوستان غدیر با حضور احمد رضا سلامی، مدیر عامل سازمان پارک‌ها و فضای سبز مشهد، کوروش باوندی، شهردار منطقه ۷ و دیگر مسئولان شهری منطقه، شهروندان به ویژه کودکان و دانش‌آموزان در مراسمی پر نشاط به رنگ سبز برگزار شد.

■ درختان جان دارند

کودکان و بزرگسالان بسیاری در بوستان غدیر گرد هم آمده و در کنار یکدیگر به کاشت درخت مشغول هستند. کودکان نشاط و لیخند بر لب دارند. آن‌ها نهالی را می‌کارند که هم‌زمان با رشد آن‌ها، رشد و برای زندگی بهترشان هوای شهر را پاک می‌کند. تعدادی از کودکان با دست‌نوشته‌های خاص درباره اهمیت کاشت درخت و حفاظت از فضای سبز در این مراسم حضور دارند و از بزرگ‌ترها می‌خواهند در حفاظت از فضای سبز تلاش کنند.

امیر عباسی تنها ۶ سال سن دارد و همراه مادرش به بوستان غدیر آمده است تا درخت بکارد. امیر می‌گوید: «با مادر آمدم اینجا تا درخت بکارم و توانستم یک درخت به تنهایی بکارم. درختان را بسیار دوست دارم هرگز حاضر نیستم شاخه یک درخت را بشکنم و هر کسی را ببینم این کار را می‌کند می‌گویم که کار اشتباهی است. به تمام دوستان خودم می‌گویم لذت کاشتن درخت را تجربه کنند و هیچ‌وقت به درختان آسیب نرسانند چرا که آن‌ها مانند ما جان دارند».

■ ضرورت مشارکت اجتماعی برای شرایط بهتر

کوروش باوندی در این برنامه درباره لزوم محیط زیست سالم توضیحاتی داد و افزود: مدیریت شهری به دنبال یک محیط زیست سالم برای تمامی شهروندان است. علاوه بر این ما برای اینکه شرایط ادامه زندگی را در شهر فراهم کنیم و شرایط بهتری را به نسل‌های آینده خود هدیه بدهیم باید درخت بکاریم.

شهردار منطقه با بیان این مطلب که سرانه فضای سبز به ازای هر فرد باید از ۱۵/۸ متر مربع به ۱۸ متر مربع در سال ۱۴۰۰ برسد، افزود: خوشبختانه در منطقه ۷ سرانه فضای سبز برای هر نفر به لطف تلاش‌هایی که در گذشته انجام شده و تداوم پیدا کرده، حدود ۲۸ متر مربع است که این یعنی ما از آن چیزی که برنامه‌ریزی شده است، جلوتر هستیم. برای آبیاری فضای سبز نیز ما باید مصرف آب را بهینه و کمتر از آب شرب استفاده کنیم. ما آبیاری مکانیزه و تحت فشار فضای سبز را در دستور کار داریم و به زودی از آب تصفیه شده برای آبیاری فضای سبز استفاده خواهیم کرد.

وی به کمبود فضای سبز در اطراف حرم مطهر امام رضا (ع) پرداخت و از تلاش‌هایی که قرار است برای رفع این کمبود صورت بگیرد، خبر داد و بیان کرد: با وجود اینکه ۴۱ بوستان در منطقه به مساحت حدود

به روایت تصویر

تقدیر از مهر بانوان شهرداری

توزیع نهال رایگان در منطقه

استقبال از بهار

جلسه کارگروه جامعه‌ایمین با موضوع بازگشایی خیابان کارگر

همکاری و همدلی برای حمایت از تولیدکنندگان داخلی و شهروندان

برکات در سیدی

بخش‌سند / پیروزی در جنگ اقتصادی که ناجوانمردانه بر کشور ما تحمیل شده نیازمند وحدت تمام اقشار مردم و گروه‌ها در کشور و تکیه بر تولیدات داخلی است. در همین راستا برای رسیدن به این مهم با مشارکت شهرداری منطقه و سپاه امام رضا (ع) در محله سیدی یک گام رو به جلو برداشته شد. در زمینی که شهرداری منطقه در بازه زمانی ۵ ساله به سپاه سپرده است کالاهای اساسی که تولید داخل هستند، عرضه می‌شود تا علاوه بر حمایت از تولیدکننده‌ها در کشور، کالاها با قیمتی پایین‌تر از بازار در این محله بین شهروندان توزیع شود. فروشگاه‌هایی به نام برکات، فعالیت خود را به مدت ۲ هفته به صورت آزمایشی آغاز و پس از این مدت با شناسایی نیازهای مردم فعالیت خود را به صورت رسمی با برگزاری یک مراسم در حضور مقامات سپاه پاسداران و جمعی از اهالی این محله آغاز کرد. این فروشگاه شاهد استقبال خوب مردم است که برای خرید به انتظار می‌ایستند. به گفته اهالی با باز شدن این فروشگاه قیمت برخی از کالاها در دیگر فروشگاه‌ها کاهش پیدا کرده است. البته کسبه محلی شاید باز شدن این فروشگاه بزرگ ناراضی باشند اما در این فروشگاه تنها کالاهای اساسی مورد

نیاز مردم عرضه می‌شود و زیاد تأثیری در کسب آن‌ها نخواهد داشت. «احسان خانه آباد» دانشجویان ناحیه سپاه کمیل از دلایل و چگونگی راه‌اندازی این فروشگاه گفت: با توجه به شرایط اقتصادی تصمیم گرفتیم مکانی را آماده کنیم و کالاهای اساسی که تولید داخل کشور هستند را بدون واسطه در حاشیه شهر در اختیار مردم قرار دهیم و با همکاری شهرداری منطقه و حمایت‌های بی‌دریغ سپاه امام رضا (ع) توانستیم در محله سیدی به خدمت‌رسانی مشغول شویم. «خانه آباد» به کالاهای موجود در این مجموعه اشاره کرد و ادامه داد: میانگین تخفیفات این مجموعه ۱۰ تا ۵۰ درصد است. وی درباره مدت زمان فعالیت این فروشگاه اظهار کرد: ما امیدواریم خیلی زود فشار اقتصادی از روی مردم برداشته شود. سپاه نیز علاقه‌ای به انجام فعالیت‌های اقتصادی ندارد اما با این وجود ما ۵ سال این مکان را از شهرداری گرفتیم و فعالیتمان را تا زمانی که این فشار به روی مردم باشد ادامه خواهیم داد. دانشجویان ناحیه سپاه کمیل در پایان از همکاری و مشارکت شهرداری منطقه و سپاه ناحیه ابراز خرسندی کرد.

جشن مشارکتی مهربانان در مجتمع تجاری اکسون با استقبال خوب شهروندان همراه شد

همکاری برای نشاط شهروندان

بخش‌سند / جشنی پرنشاط با همکاری شهرداری‌های مناطق ۶، ۷ و مجتمع تجاری اکسون به مناسبت میلاد با سعادت حضرت فاطمه (س) در این مکان برگزار شد که با استقبال خوب شهروندان همراه شد. ساعتی پس از اذان مغرب تعدادی از شهروندانی که برای خرید به میدان هفده شهریور رفته بودند از مراسمی خبردار شدند که به مناسبت روز مادر در حال برگزاری بود. با حضور کودکان در شهر بازی مجموعه خردسالان نیز شب خوب و به یادماندنی را پشت سر گذراندند. در نزدیکی محل جشن میزهایی برای بانوانی که در کلاس‌های آموزشی در فرهنگ‌سراهای شهرداری آموزش دیده بودند، چیده شده بود تا آن‌ها بتوانند از این فرصت بهره ببرند و دست‌سازهای خود را به فروش برسانند.

توانمندسازی بانوان در فرهنگ‌سراها

زهره ریحانی یکی از بانوانی که در این برنامه به فروش عروسک‌های تولید خودش مشغول است درباره چگونگی ساخت این عروسک‌ها می‌گوید: ۴۰ سال سن دارم و خانه‌دار هستم. با حضور در کلاس‌های آموزشی فرهنگ‌سرای غدیر مهارت درست کردن این عروسک‌ها را آموختم و الان تبدیل به یک تولیدکننده عروسک شدم. حضور در این کلاس‌ها در روحیه خودم تأثیر مثبت زیادی داشت. ریحانی درباره برنامه‌ای که در آن حضور پیدا کرده است، می‌گوید: افزون بر اینکه فرصتی در اختیارم گذاشته می‌شود که بتوانم مستقیم محصولاتم را به فروش برسانم، حضور خودم در این

امیدواریم خیلی زود فشار اقتصادی از روی مردم برداشته شود

همراه با میلاد حضرت زهرا (س) یک رسم ۷ ساله در محله کوی کارگران اجرا شد نوعروسان با جهیزیه خیران به خانه بخت رفتند

جلائیان / هر سال در روز ولادت حضرت فاطمه (س) به همت شهروندان محله کوی کارگران مراسمی در خیریه‌های بن موسی الرضاع (برگزار و از اقلامی که مردم این محله برای تهیه جهیزیه نوعروسان نیازمند تهیه کردند، رونمایی می‌شود. این رسم نیکوکاری و احسان را ۷ سال پیش مرحومه مریم مؤمن در محله کوی کارگران بنانهاد و با وجود اینکه او از دنیا رفته است، اما همچنان نهالی که کاشته در حال رشد و ثمره دادن است. نیکوکاران این محله با تمام دشواری‌هایی که در زندگی خود دارند و مشکلات اقتصادی حاکم بر جامعه، اما همچنان به فکر جوانان نیازمند هستند و خوشبختی همسایگان جوان خود را در اولویت اهدافشان قرار می‌دهند. خیران این محله در طول سال در حد توان خود اقدام مور نیاز شروع یک زندگی را تهیه و به خیریه‌های بن موسی الرضاع اهدا می‌کنند. این خیریه نیز به تکمیل جهیزیه و اهدای آن به خانواده‌های نیازمند اقدام می‌کند.

محله صمیمیت و همدلی

مسئولان خیریه بنا به رسم ۷ ساله خود در روز ولادت حضرت زهرا (س) مراسم سرور در خیریه برپا و از بانوان این محله و خانواده‌هایی که قرار است این وسایل به آن‌ها اهدا شود دعوت می‌کنند تا در این برنامه حاضر شوند و در حضور آنان از جهیزیه‌ها رونمایی می‌شود. این کار باعث شده است محله کوی کارگران به یکی از مرفه‌ترین محلات شهر از حیث صمیمیت و نیکوکاری بدل شود. احترام حاج حسینی درباره این جشن نیکوکاری به شهرآرامحله می‌گوید: در روز ولادت حضرت زهرا (س) ۲۰ جهیزیه به نوعروسان نیازمند محله کوی کارگران اهدا می‌کنیم، به این امید که با این جهیزیه‌هایی که مردم با تمام ندری‌های خود برای آن‌ها آماده کردند زندگیشان را به خوبی آغاز کنند. در تهیه این جهیزیه‌ها بسیاری از شهروندان این محله همکاری داشتند. در واقع هر کسی به هر نوعی توانسته ما را در این امر یاری رسانده است.

۲۰ جهیزیه به تقدیم نیازمندان

این فعال خیریه‌های بن موسی الرضا و نماینده بانوان در شورای اجتماعی محله کوی کارگران ادامه می‌دهد: ۷ سال است که در روز ولادت حضرت فاطمه (س) به صورت نمادین مراسمی را در خیریه‌های بن موسی الرضا برگزار می‌کنیم تا یک شوق و اشتیاقی بین مردم محله ایجاد شود. امسال در این مراسم حدود ۳۰۰ نفر از خیران و اهالی این محله شرکت داشتند. البته از خانواده‌هایی که این وسایل به آن‌ها اهدا می‌شود نیز دعوت می‌کنیم در صورت تمایل نامحسوس حضور داشته باشند. در پایان مراسم نیز تمامی اقلامی که به وسیله مردم همین محله تهیه شده است به نوعروسان تحویل می‌شود. امسال این اقلام شامل ۲۰ فرش دست‌باف، بخاری، اجاق گاز، فرار، پنکه، لوازم آشپزخانه و دیگر لوازم مورد نیاز آغاز یک زندگی بود. این خیر در باره تأثیر برگزاری این مراسم در محله‌شان، می‌گوید: شهروندان این محله زیاد از لحاظ مالی مرفه نیستند اما با این حال اجرای این مراسم توانسته صمیمیت و نیکوکاری خاصی بین مردم ترویج کند. حتی کودکان نیز به همراه بزرگ‌ترها مشارکت می‌کنند که این کار باعث نهادینه شدن این سنت نیکو در محله ما می‌شود. حاج حسینی به برنامه‌ای که امسال به همت شهرداری منطقه و شورای اجتماعی محله به این مراسم افزوده شد، اشاره و بیان می‌کند: امسال با کمک شهرداری و شورای اجتماعی محله توانستیم از بانوانی که در طول سال در اجرای برنامه‌های ما مشارکت داشتند، یک مادر شهید، تعدادی از حافظان و مربیان قرآن در محله نیز تقدیر کنیم.

قدم‌های مجدانه مهندس جوان طرقي
برای رسیدن به قله اهدافش

معمارِ صنعت

چهره‌ام غلط‌انداز بود

همه‌از اشتباه کردن می‌ترسند. او هم. سال ۹۳ دستگاهی را که می‌خواهد نصب کند حدود ۵۰ میلیون تومان قیمت دارد. بهایی که برای او سنگین و جبران‌ناپذیر است ولی به دانشی که دارد تکیه می‌کند. می‌گوید: «با خودم می‌گفتم من این دستگاه را می‌توانم راه‌بیندازم، چون اطلاعات کافی دارم». او سر پروژه‌های زیادی رفته و تجربه را هم به کوله‌بار دانشش اضافه کرده است و همین او را بی‌باک کرده است تا نهراسد. در پروژه پگاه، دیگران فکر نمی‌کنند از پیش بر بیاید، ولی می‌تواند. مسیر سختی را پیش رو دارد تا بتواند اعتماد دیگران را جلب کند. چهره جوان، جثه ظریف و بیست و چند سال سنش باورپذیری‌اش را کمی برای دیگران سخت می‌کند. سر پروژه‌ها با او برخورد مناسبی ندارند. خیلی وقت‌ها شنیده است که یک بچه می‌خواهد کار ما را انجام بدهد. می‌گوید: «چهره‌ام غلط‌انداز بود». کافی است کمی در محاسبات دچار خطا شود تا خسارت مالی و فنی زیادی به کارخانه وارد شود. پروژه‌های ریسک‌پذیر و پرخطر که می‌تواند هم‌او را به دردسر بیندازد و هم شرکتش. پا پس نمی‌کشد. می‌گوید: «آن پروژه را به نحوی انجام دادم که حتی مسئولان فنی کارخانه هم متعجب و خوش‌حال بودند». هنوز هم پگاه از آن پروژه بهره می‌برد. قبل از آن فشار به صورت دستی تنظیم می‌شود ولی حالا چندسالی است که حاصل علم و جسارت یک جوان ختم به خیر شده و آن‌ها را هم از دردسر خطاهای انسانی و نوسانات فشار آب نجات داده است. پروژه‌ای با ۱۰۱ خطا که هنوز هم با دقت در حال کار است.

خرابکاری زیاد داشت

دوران ابتدایی است که برادرش او را با دنیای صفر و یک رایانه‌ها آشنا می‌کند. مشوقی که او را وادار می‌کند به سمت مهندسی اولین گام‌ها را بردارد. مونتاژ و شبکه‌سازی کامپیوترهای شخصی اولین کاری است که می‌آموزد. تا مدت‌ها دفتر فروش و فنی قطعات رایانه در طرق دارند. زمانی که می‌خواهد انتخاب رشته کند برادرش او را از ورود به کامپیوتر منع می‌کند تا اولین جرقه‌ها برای هدایت او به سمت الکترونیک زده شود. محمد می‌گوید: «من در حد حرفه‌ای کار

سیده نعیمه زینبی / بزرگ‌ترین ویژگی‌اش چندوجهی بودنش است که او را به یک جوان موفق تبدیل کرده است.

«سید محمد حسینی» ساعی، پر تلاش و پیگیر است. نقطه قوتش علمی بودنش است. کارشناسی ارشد الکترونیک است اما هر کاری را دوست دارد، یاد می‌گیرد و به خاطرش دست به تحقیق می‌زند. از سیم‌کشی خودرو تا نصب دوربین مداربسته و دزدگیر را بلد است. مونتاژ رایانه، تعمیرات گوشی همراه، تعمیرات مادربرد رایانه و لوازم خانگی و طراحی سایت فقط بخش اندکی از توانایی‌های او است. برنامه‌نویس قهار است که می‌تواند کنترل هر دستگاه صنعتی غول‌پیکری را به عهده بگیرد. توانایی که بارها آن را به اثبات رسانده است. متولد ۶۹ است و مسئول فنی یک شرکت معتبر. پاسخ‌سؤالات فنی، کلاس‌های آموزشی و پروژه‌های شرکت با او است. کارش کنترل ابزار دقیق اتوماسیون صنعتی و روباتیزه کردن خط‌های تولید است. پروژه‌های زیادی از زیر دست او رفته است و دستگاه‌های متعددی بقای کارشان را مدیون او هستند. مونتاژ همه رایانه‌های شرکت دست او را می‌بوسد. حتی سیستم امنیتی و دوربین‌های مداربسته دفترشان را خودش نصب می‌کند. تلفن سانترال مجموعه را به راه می‌اندازد و رایانه‌های شرکت را هم شبکه می‌کند. طراحی سایت شرکت با خودش است. سایت خیریه امام رضا در طرق را هم او نوشته تا کار را انداز محله‌اش هم باشد. ادعای حرفه‌ای بودن ندارد ولی او در کار خودش یک حرفه‌ای است که هر علامت‌سوالی را به پاسخ می‌رساند و اگر به مسئله‌ای برخورد کند آن قدر پیگیر می‌شود تا آن را حل کند. او یک مهندس واقعی است که به عنوان نیاز ندارد.

دانشگاه به دردم نخورد

حالا انگار به خلق و خوی دستگاه‌های مختلف آشناست. بارها بر نامه‌ها را نوشته و می‌داند که هر دستگاهی چه قلقی دارد. حتی آن قدر کار کرده که می‌تواند حدس بزند الگوریتم این برنامه به چه شکل است. این‌ها به دوران دبیرستانش برمی‌گردد که فعالیت‌های برنامه‌نویسی را جدی گرفته است و حالا زمان برداشت از آن حاصل است. می‌گوید: «دانشگاه خیلی به دردم نخورد». معتقد است دانشگاه فقط برای بزرگ کردن دایره دوستانش مؤثر بوده است. با این حال پیشیمان نیست، چون گستره نگاهش را افزوده است. پایان نامه‌اش هم یک صفحه لمسی سه بعدی است که بتواند فشار و فاصله را درک کند و روی نمایشگر نشان بدهد. اختراعی که هیچ وقت به ثبت نرساند. آن را هم به همان سر خوردگی دوران دبیرستان ربط می‌دهد که دیگر تمایلی به ثبت هیچ اختراعی ندارد. داوران جشنواره خوارزمی یک بار او را تحقیر می‌کنند و برای همیشه او را از این مسیر دور می‌کنند. فیلم کوتاهی هم درباره اختراع نوجوانانه‌شان می‌سازد. رول‌پلاکی که با محدودیت ابزارهای دستی نمی‌تواند خیلی استاندارد باشد اما ایده جالبی دارد. ابعادش بزرگ‌تر از معمول است و نمی‌تواند نظر داوران را جلب کند. می‌گوید: «در عالم بیچگی توانم همین بود، ولی آن بر خوردید باعث شد دیگر سراغش نروم».

یک مهندس واقعی

اولین پروژه‌اش بازسازی دستگاه اتو کلاو در بیمارستان امام رضا (ع) است. دستگاه آتش گرفته و دیگر کسی نمی‌تواند آن را راه‌بیندازد. محمد با همکاریانش آن را مهندسی معکوس می‌کنند و دوباره راه‌اندازی می‌کنند. بعد از آن پروژه‌های زیادی به سرانجام می‌رسند. «دستگاه اینورتر» در خط تولید لوله‌های پلی اتیلن را به کار می‌اندازد. می‌گوید: «همین الان خیلی‌ها ممکن است با ششک و شبهه سرع چینی پروژه‌ای برونند. ولی آن زمان ما رفتیم و موفق شدیم». خط تولید دونات را انجام داده است. او باید تمام مراحل کار را بداند از ساخت خمیر و میزان ورز و کنترل رطوبت و برش خمیر و ورود به دیگ و... مرحله به مرحله باید پیش برود. همه چیز اتوماسیونی تنظیم می‌شود. از مراحل پخت و میزان حرارت تا سرد شدن و بسته‌بندی. اتوماسیون کنترل فشار پمپ‌های آتش‌نشانی یکی از هتل‌های بزرگ مشهد دست او بوده است. روزمه‌اش پر است از پروژه‌های بزرگ و تقدیرنامه‌هایی که برای آن‌ها دریافت کرده است. تابلوهای کنترل آب‌رسانی، دستگاه تولید گوش پاک‌کن، خط تولید ماسک بهداشتی، راه‌اندازی کمپرسورهای کارخانه آب معدنی و...

می‌گیرد نمی‌داند این پرسش و پاسخ‌ها چقدر برای او آورده علمی دارد. اما حالا نتیجه تمام مشکلاتی که راه‌حش را از او پرسیده‌اند و او برای کشف آن‌ها آرام ننشسته، کوله‌باری از تجربیات مختلف است که ظرف علم او را سرریز کرده است. می‌گوید:

«هر چه با کارخانه‌های متفاوت کار کنیم تجربیات بیشتری به دست می‌آوریم». گاهی کسی زنگ می‌زند و مسئله‌اش را می‌گوید. تلفن را قطع می‌کند و شروع به مکاشفه می‌کند. او هم درگیر کار او می‌شود. اینجا یکی دونات تولید می‌کند و دیگری پارچه. یکی پلاستیک می‌زند و یکی لبنیات.

دستگاه با دفتر چه چینی!

مطالعه قسمت اعظم کارش است. با محدودیت منابع هم روبه‌رو است اما می‌گوید: «برنامه‌نویسی این دستگاه‌ها را زمانی که یاد گرفتم هنوز منبع فارسی نداشت». دستگاه چینی را به او می‌سپارند. قبل از آن ۳ نفر شانشان را روی دستگاه با دستمزدهای بالا امتحان کرده‌اند. با زبان راهنمای همان جا. دستگاهی که حتی برچسب کلیدهایش هم به چینی نوشته شده است تا وقتی تنظیماتش به هم می‌ریزد دیگر کسی نتواند با آن کار کند. برنامه‌اش را دوباره می‌نویسد. روی دستگاهی که یک گروه فکر کرده و برنامه‌ریزی کرده‌اند به تنهایی وقت می‌گذارد. نوشتن برنامه برای دستگاهی که مکانیکش کامل است سخت است. راهنمای او کلیپ چند ثانیه‌ای است که نشان می‌دهد دستگاه چگونه کار می‌کند. حسینی از روی آن فیلم دستگاه را دوباره راه‌اندازی می‌کند. یک ماهی روی آن زمان می‌گذارد در حالی وقتی از دستمزدش می‌گویم با خنده پاسخ می‌دهد: «بیشتر باب آشنایی شد». پروژه‌های باریسک بالا را دوست دارد و گاهی خارج از ساعت کاری‌اش برایشان وقت می‌گذارد.

تعمیر برابم کار دستی است

با چند تن از دوستانش کانال اعلامیه طررق راه انداخته‌اند. نمی‌خواهد بی تفاوت نسبت به محله کودکی‌اش باشد. فرمانده پایگاه شهید کامیاب طررق است. کارهای فرهنگی بسیج را هم از قلم ننداخته است. مسجدشان مراسم دارد که خودش پای کار است. از بنر تا دعوت مهمان و راه‌اندازی سیستم صوت. حتی گاهی کلاس‌های آموزشی درسی برای بچه‌های پایگاه می‌گذارد و کلاس زبان و ریاضی برای کسانی که دوست دارند. وقتی از سر کوجه وارد می‌شود تا وقتی کلیدش را توی قفل بچرخاند هر کدام از اهالی به او کاری سپرده‌اند. گاهی حتی مهمانی او تبدیل به جایی برای تعمیر وسایل خراب میزبان می‌شود. از آیفون تا تلویزیون. او نمی‌تواند نه بگوید و همین کم وقتی و سرشلوغی او را گاهی بدقول هم می‌کند ولی خیلی وقت‌ها کار راه‌انداز محله است. دلش نمی‌خواهد کسی را برنجاند و گرنه حجم و گستردگی کارهایی که از او می‌خواهند از تعویض ویندوز لپ‌تاپ تا لامپ سوخته راه پله را در بر می‌گیرد. خیلی وقت‌ها مشکلات ماشین پدرش را هم خودش حل می‌کند. از سیم کشی تا تعویض لامپ و نصب دزدگیر خودرو و پدرش مدیون توانایی مهندس خانه است که این کارها برایش شبیه کار دستی می‌ماند.

روی زمین برنامه نوشتن

وقتی می‌بیند برنامه‌ای که نوشته پاسخ می‌دهد و دستگاه بدون ایراد کار می‌کند برایش ارزش زیادی دارد. تمام وقت و انرژی‌اش را روی کارش می‌گذارد. گاهی پای کارهایش به خانه هم کشیده می‌شود که همسرش صبوری می‌کند. می‌گوید: «زمانی برای یک دستگاه تا ۱۲ شب کارگاه بودم. از شرکت با اتوبوس می‌رفتم. ۱۲ شب به سختی خودم را به خانه می‌رساندم. وقتی دستگاه کار کرد واقعا کیف کردم و خستگی‌ام در رفت. یا دستگاهی که در کارخانه پگاه قرار شد راه‌اندازی کنم. از وقتی رفتم مسخره می‌کردند و می‌گفتند بچه آوردید که دستگاه را راه‌بندازد. شبیر ۵۰ میلیون خراب شود این بچه می‌خواهد جواب بدهد. یک میز و یک چهارپایه نمی‌دادند من رویش بنشینم. لپ‌تاپم را روی زمین می‌گذاشتم. زمانی که دستگاه راه افتاد همان‌ها اعتراف می‌کردند چقدر قشنگ کار می‌کند. ماه رمضان دهان روزه کار می‌کردم. واقعا به پول فکر نمی‌کردم. همش ذوق و عشق به کار بود. پروژه‌ای رفتم که یک دستگاه پیشرفته‌اش خراب شده بود و در ایران نبود. یک نفر که با شصت پایش دستگاه را روشن و خاموش می‌کرد حقوقش از من بیشتر بود. من آنجا رویم نمی‌شد بگویم چقدر حقوق می‌گیرم ولی وقتی دستگاهش راه افتاد خیلی چسبید». بیشتر از دستمزدی که برای کار می‌گیرد از حل مسئله‌ای که روی یک دستگاه انجام می‌دهد، لذت می‌برد.

ایده‌های زیادی دارم

می‌گوید: «ایده در ذهنم زیاد دارم. بحث پیاده‌سازی‌اش کمی سخت است. بیشتر مهندس‌هایی که دانش آموخته می‌شوند یک سری ایده در ذهنشان دارند که هزینه‌بر و زمان‌بر است». او از ایده‌های زیادی صرف‌نظر کرده است. ایده‌هایی که هر کدام می‌توانند یک اختراع باشند. او به این فکر کرده است که می‌خواهد از دواج کند، خرج زندگی بدهد، اجاره خانه‌اش را تأمین کند. می‌گوید: «همین موانع نمی‌گذارد ما به دنبال ایده‌هایمان باشیم. اکنون روی بردهای الکترونیکی کار می‌کنم. در حال انجام کارهای دستگاهی هستم که از خارج وارد می‌شود. می‌خواهم تولیدش کنم. کاری که اولین نمونه در ایران است».

البته هیچ‌گاه دنبال ثبت اختراع نیست و می‌گوید: «من یک بار شکست خوردم دیگر پی‌اش نرفتم». نوع برخورد یک آدم در ذهن دیگری آن قدر ماندگار می‌شود که از بحث اختراع و ثبت اختراع بیرون می‌آید و دنبال ایده‌های دیگرش هم نمی‌رود. البته در کشور ما بعضی از مهندسان ایده‌شان را به دستگاه‌سازها می‌سپارند و از خیرش می‌گذرند.

اگر ندانم مطالعه می‌کنم

یکی از کارهایش در شرکت مشاوره است که برای خرید قطعات مختلف به مشتری‌ها راهنمایی می‌دهد. گاهی هم کلاس آموزشی می‌گذارد. حسینی نسبت به سنی که دارد پروژه‌های بزرگی را به سرانجام رسانده تا تجربه‌اش را بزرگ‌ترهای او نداشته باشند. خیلی وقت‌ها همکاری که پای کلاس درس او می‌نشینند سال‌ها از او بزرگ‌تر هستند. وقتی در مقام مسئول پاسخ فنی قرار

کامپیوتر را بلد بودم. برادرم می‌گفت در این رشته وقت هدر می‌رود. تویبشتر از یک دیپلم کامپیوتر بلدی». محمد در هنرستان چمران ثبت‌نام می‌کند. جایی که زمانی قرار بوده خط تولید تلویزیون‌های سونی باشد. تجهیزات پیشرفته همراه با استادان مجرب محصل‌ژاپن او را به سمت بهترین دوران آموزشی سوق می‌دهد. تعمیرات گوشی همراه را قبل از دیپلم فرا می‌گیرد که با رشته‌اش هم قرابت بیشتری دارد. می‌گوید: «هر وقت مشکلی داشتم خیلی سؤال نمی‌کردم. بیشتر به دنبال تحقیق می‌رفتم». خراب کاری هم زیاد کرده است. گاهی حتی دستگاهی را خراب کرده و دیگر نتوانسته است درست کند اما انگار بر خوردش او را آن قدر سرخورده نکرده است تا از کارش دست بکشد. بارها گوشی خودش را به جای تعمیر خراب می‌کند تا جایی که مجبور می‌شود دوره تعمیرات گوشی همراه را بگذراند تا مشکلاتش را خودش حل کند. درباره بقیه وسایل هم همین‌طور است. شبکه کامپیوتر را همین‌طور یاد می‌گیرد. می‌خواند و مطالعه می‌کند تا به آن کار مسلط شود. نمی‌شود و نمی‌توانم در مرام او نیست تا الان که مسئول فنی یک شرکت معتبر است و شاید به این راحتی کسی را نتواند جایگزین او کند. کسی که در هر علمی سررشته‌ای دارد و می‌تواند در علوم مختلف مهندسی دستی بر آتش داشته باشد.

فتوشاپ به جای بازی!

آن دست به آچار شدن‌های بچگی را بزرگ‌ترها تعبیر به خراب کاری می‌کنند ولی حسینی از آن به فنی بودن یاد می‌کند. تعمیر و مونتاژ کردن وسایل دیگر برایش کاری ندارد. در همان کودکی برای دوچرخه یا موتورش نیاز ندارد به تعمیرگاه برود. می‌گوید: «خودم ساز و کارش را به دست می‌آوردم». برادرش نمی‌گذارد که روی سیستمش بازی نصب کند و به جای آن فتوشاپ را به او می‌آموزد. قبل از آن با نرم‌افزار ساده‌ای مثل پینت کار می‌کند که می‌تواند نقاشی‌ها و طرح‌های ساده را با آن بکشد. اما آشنایی با فتوشاپ برایش شگفتی‌های دیگری دارد. فتوشاپ در طراحی‌ها کمکی می‌کند تا دستش باز باشد، ظاهر گرافیکی طرح‌هایش را شکیل و زیباتر بسازد. سیستمش را روشن می‌کند و یک صفحه نمایش ترمدیل با ویژگی‌های خاص را نشان می‌دهد که برای اولین بار در ایران ساخته می‌شود. طراحی صفحه‌اش به زمانی برمی‌گردد که به جای بازی، فتوشاپ را می‌آموزد.

اتوران سی‌دی می‌نوشتیم!

برنامه‌نویسی را در هنرستان آموزش می‌بیند ولی همان را هم غیر کاربردی نمی‌گذارد. بماند. اولین برنامه‌ای که می‌نویسد یک اتوران سی‌دی است تا الان که سراغ سخت‌ترین برنامه‌نویسی‌ها می‌رود. می‌گوید: «اگر کسی بتواند الگوریتم بنویسد می‌تواند خیلی راحت با ماشین‌ها صحبت کند. زبان برنامه‌نویسی که الان کار می‌کنم لدر است. زبانی برای تجهیزات صنعتی. الگوریتم همان است ولی ابزارها متفاوت است». سال ۸۷ دانشگاه در رشته الکترونیک پذیرفته می‌شود و تعمیرگاه گوشی همراه را جمع می‌کند. از سال ۸۹ سه ماه تابستان را در یک شرکت کارآموزی می‌کند. کارشناسی قبول می‌شود ولی آنجا راه‌نمی‌کند. با شروع ارشد مسئول شرکت به او فرصت می‌دهد تا در آنجا مشغول به کار شود. مسئول فنی شرکت می‌شود. او حتی پیشنهاد کلاس آموزشی را هم می‌دهد. می‌گوید: «ریسک کردم». کلاس‌هایی که سطح علمی خودش را هم بالا می‌برد. ترس‌هایش برایش مانع نبوده بلکه او را وادار کرده است با دقت، تعهد و مطالعه بیشتری گام بردارد. ارشد را در دانشگاه علوم و تحقیقات نیشابور می‌خواند.

کارآموز، پادو نیست

او آمیخته‌ای از برنامه‌نویسی و الکترونیک را در مسیر هدفش استفاده می‌کند. برنامه‌نویسی که در نوجوانی آموخته است به او کمک زیادی می‌کند. او می‌گوید: «دانشگاه‌های ما بیشتر روی بحث تئوری کار می‌کنند. مهندس برقی که دانش آموخته می‌شود حتی سوالات ساده را نمی‌تواند پاسخ بدهد. سیستم دانشگاه همین است. کاردانی که گرفتم اصلا کارایی الان را نداشتیم». اوایل کار آموزشی‌اش رفیق جارو و خرده‌کاری‌های دفتر می‌شود و حال‌نمی‌گذارد کارآموزانی که می‌آیند این مسیر را طی کنند. می‌گوید: «کارآموزانی که با من کار می‌کنند با خودم بسر پروژه می‌برم. سعی می‌کنم که بدون تجربه از اینجا بیرون نروند». سیستمی که در نظام نانوخته کارآموزی وجود دارد این است که حسینی با آن موافق نیست: «من هم ابتدا ۹۰ درصد پادویی می‌کردم و ۱۰ درصد کار بود. من اجازه می‌گرفتم واز وسایل مهندس استفاده می‌کردم». حدود ۲ سال بدون در یافت حقوق کار می‌کند. تلاش‌های پیگیر و مستمر او نشان می‌دهد که می‌خواهد فراتر از بقیه باشد. مدام در کار مسئول فنی شرکت سرک می‌کشد تا ببیند چه می‌کند. کسی که به نظرش کارش خیلی درست است. حالا همان جایستاده است تا یکی از معدود کسانی باشد که روی‌بایشان تحقق یافته است. می‌توانم یک فعل غریبه و دور برایش نیست. یک شعار نیست. او توانستن را به خود و دیگران ثابت کرده است. همین سماجت او در آموختن است که دیگران را وادار می‌کند تا او را بپذیرند. می‌گوید: «اصل کارآموزی این است که خودت را نشان بدهی». اولین حقوقش را سال ۹۲ می‌گیرد.

گزارشی از اعتراض شهروندان به پارک و تردد کامیون‌ها در کوچه‌های کم عرض خودروهای بزرگ در خیابان‌های کوچک

معمولاً در ماه یک بار پلیس راهنمایی و رانندگی با توجه به درخواست متعدد شهروندان در این خیابان‌ها حاضر می‌شوند و این خودروها را جریمه می‌کنند اما با توجه به هزینه گاراژ و رفت و آمد رانندگان کامیون باز هم برای این افراد صرف در این است که خودرو خود را در خیابان‌های فرعی محله پارک کنند.

بوستان کامیون‌ها!

متحدی، شهروندی که محل کارش در خیابان خلیج محله سیدی است هم درباره حضور خودروهای سنگین در خیابان خلیج ۷ می‌گوید: هر روز که به محل کار می‌آیم می‌بینم بیشتر حاشیه بوستان شادی پر شده از خودروهای سنگین است و مجبور می‌شوم خودروم را بسیار دورتر از محل کارم پارک کنم. البته اگر جای پارک در خلیج ۷ پیدا شود، با توقف در آن مکان، باید نگران خودرو خودم باشم. چرا که توقف در بین خودروهای سنگین ممکن است باعث برخورد آن‌ها با خودرو شود. مدتی قبل این اتفاق برای یکی از همکاران من که در حاشیه بوستان توقف کرده بود، افتاد و خودرواش خسارت دید.

کامیون‌های همیشه روشنی

این شهروند از آلودگی هوای محله هم گله دارد و دلیل آن را حضور انبوهی از خودروهای سنگین در محله سیدی می‌داند و می‌گوید: کامیون‌ها هر روز در سرتاسر این محله به تخلیه بار اقدام می‌کنند که معمولاً در تمام این مدت روشن هستند و همین امر باعث آلودگی هوای می‌شود.

متحدی، سپس با اشاره به بوستان شادی می‌افزاید: کودکان زیادی به بوستان و کتابخانه‌ای که در آن است رفت و آمد می‌کنند که با توجه به دید کم کامیون‌ها می‌تواند برای کودکان سیدی خطر آفرین باشد. افزون بر تمام این‌ها منظره بوستان شادی رازشت می‌کند.

پاسخ‌های یک راننده

در ادامه با امیر که راننده کامیون بین شهری است و بیشتر وقت‌ها خارج از مشهد است، گفت و گو می‌کنیم. او که وقتی مشهد است، خودرو خود را طبق عادت در یکی از خیابان‌های فرعی محله سیدی پارک می‌کند علت اقدام خود را همان دلایلی بیان می‌کند که شهروندان گفته بودند.

او می‌گوید: با توجه به فاصله زیاد گاراژها ترجیح می‌دهم خودروم را در نزدیک خانه‌ام پارک کنم تا اینکه پول پارکینگ و کرایه تاکسی بدهم و تازه نگران این باشم که برای کامیونم که وسیله امرار معاش خانواده‌ام است، اتفاقی بیفتد.

این راننده برای اثبات صحبتش در نبود امنیت در برخی از پارکینگ‌ها ادعا می‌کند چند سال پیش در یک گاراژ پارک کرده بودم که وسایل داخل کامیونم به سرقت رفت و همین من را ترسانده است.

امیر در پاسخ به اعتراض همسایگان به توقف کامیونش در حاشیه کوچه‌های

سعید جلائیان / تصور کنید در خواب هستید که ناگه با صدای گوش‌خراش استارت و گاز یک کامیون رسته خواب شما پاره می‌شود. این موضوع اگر هر روز برای شما اتفاق بیفتد چه می‌کنید؟ حالا به این صدا هوای آلوده را هم باید اضافه کنیم که مخلوط شده با دود کامیون‌های دیزلی است که استنشاقش خطر ابتلا به سرطان ریه، مژگان و مشکلات تنفسی را افزایش خواهد داد. تمام این مشکلات برای محله سیدی، امری متداول شده که البته عادی نمی‌شود. در این گزارش به درخواست تعدادی از شهروندان در محله سیدی و انقلاب به تردد و پارک وسایل نقلیه سنگین در برخی از خیابان‌های منطقه، به ویژه این ۲ محله می‌پردازیم.

البته روی سخن ما تنها تعداد محدودی از رانندگان خودروهای سنگین است که با پارک در خیابان‌های فرعی مزاحمت‌هایی برای شهروندان می‌آفرینند و یا آن دسته از رانندگانی که در خارج کردن ثروت فنای‌پذیر شهر مشهد از معدن خلیج مشارکت دارند و در تلاش برای سرعت بخشیدن به آن اضافه بار حمل و آلودگی خیابان‌های باریکی تردد می‌کنند که با این کار علاوه بر مزاحمت برای شهروندان جان آن‌ها را نیز به خطر می‌اندازند.

آرامش مردم چه بهایی دارد؟

راهی خیابان‌های شهید رجایی در شهرک طرق، خلیج، شهید دایی و قائم در محله سیدی، ثامن، شهید مزدوری در محله انقلاب و احسان در شهرک عسگریه شدید که بنا به گفته شهروندان بیشترین حضور خودروهای سنگین در آن‌هاست. مدت‌های طولانی است شاهد افزایش تردد خودروهای سنگین در سیدی هستیم. اما قیمت تحمل حضور و تردد خودروهای سنگین برای شهروندانی که باید با این سازناکو صبحگاهی بسازند چیست؟ خودروهایی که نقششان آلودگی هوا و آلودگی صوتی، تصادفات، افزایش ترافیک و... برای مردم است. مردم به چه بهایی باید مزاحمت‌ها را تحمل کنند؟ گاهی پیمانکار دوست دارد دقایقی زودتر ثروتی که از دل کوه‌های شهر خارج کرده است به مقصد برساند و یا رانندگانی که ترجیح می‌دهند خودرو خود را در نزدیکی منزل پارک کنند. رانندگانی که یا می‌خواهند مبلغی برای پول پارکینگ نپردازند یا گاهی هم از دوری مسافت گلایه دارند.

با محمد نجف پور، عضو شورای اجتماعی محله انقلاب، که در تعدادی از جلسات این شورا از حضور خودروهای سنگین در کوچه‌های این محله گله کرده بود به گفت‌وگو می‌پردازیم. این عضو شورای اجتماعی محله انقلاب که بیشتر از پارک وسایل نقلیه سنگین در خیابان‌های فرعی شاکی است به شهر آرامحله می‌گوید: هر روز از ۶ صبح استارت کامیون‌ها و اتوبوس‌ها زده می‌شود و ۲۰ دقیقه پس از روشن شدن خودرو و بیدار کردن شهروندان به راه می‌افتند و از ساعت ۱۷ به بعد شروع به بازگشت می‌کنند.

او می‌افزاید: در زمان حضور خودروها از ابتدا تا انتهای خیابان مزدوری ده‌ها خودرو سنگین، همیشه حضور دارند. مالکان این خودروها بیشتر اهالی همین محله هستند اما گاهی رانندگانی از دیگر نقاط شهر نیز می‌آیند و در محله ما خودرو خود را پارک می‌کنند.

آلودگی صوتی و هوا و آسفالت‌های روغنی

این شهروند محله انقلاب درباره مزاحمت‌های پارک خودروهای سنگین در

محله‌شان برای شهروندان می‌گوید: بیشترین مشکل اصلی آلودگی صوتی و هواست که در زمان گرم کردن وسایل نقلیه سنگین در فصل پاییز و زمستان شاهد آن هستیم. افزون بر این در مکان پارک این خودروها، آسفالت آغشته به روغنی می‌شود که از موتور خودروها می‌ریزد و تخریب می‌شود.

نجف پور درباره دلایل پارک این خودروها در خیابان‌های فرعی می‌گوید: بارها اهالی محله به صاحبان این خودروها برای پارک وسایل نقلیه‌شان اعتراض کردند و گفتند که اینجا محل پارک خودرو سنگین نیست. اما آن‌ها در پاسخ می‌گویند، ترجیح می‌دهند خودروهای خود را در نزدیکی منزلشان پارک کنند. به خاطر اینکه باید پول زیادی را بابت پارک در گاراژ و کرایه رفت و آمد به آنجا بپردازند و اینکه کامیون آن‌ها در محله امنیت بیشتری نسبت به گاراژها دارد. وی با انتقاد از بی‌نتیجه بودن تلاش‌های خود و شهروندان برای جلوگیری از پارک این وسایل ادامه می‌دهد: این موضوع را چندین بار در شورای اجتماعی محله انقلاب مطرح کردیم اما هیچ تأثیری نداشته و اگر هم داشته تنها مقطعی بوده است.

جریمه‌ها به صرفه‌تر هستند

در ادامه با علی حاتمی، شهروند خیابان ثامن، درباره پارک خودروهای سنگین به گفت‌وگو می‌پردازیم. حاتمی می‌گوید: خیابان شهید پور آزاد، ثامن ۱/۱، سحر ۲ و حاشیه بوستان ریحانه مکان پارک کامیون‌هاست. البته بیشتر رانندگان خودرو خود را در خیابان اصلی پارک می‌کنند اما برخی ترجیح می‌دهند در نزدیکی منزل خود پارک کنند که همین موضوع باعث مزاحمت‌هایی برای برخی از شهروندان شده است.

وی درباره واکنش پلیس راهنمایی و رانندگی با رانندگان متخلف می‌گوید:

در محله

۷

پيامک شهرآرامحله: ۳۰۰۰۷۲۸۹

هزینه مناسب توقفگاه‌های خودروهای سنگین، رانندگان ترجیح می‌دهند خودرو خود را در مجاورت منزلشان پارک کنند؟ آیا توقفگاه به تعداد کافی در مشهد داریم؟ که پاسخ می‌دهد: در مشهد حدود ۸ هزار خودرو سنگین درون شهری فعالیت می‌کنند و در همین حدود خودرو برون شهری حضور دارند که صاحبان آنها عادت کردند خودرو خود را در محله‌ای که در آن زندگی می‌کنند، پارک کنند. ما طبق قانون باید این حجم خودروهای سنگین را به توقفگاه‌های خود هدایت کنیم. دوم اینکه ما باید توقفگاه‌های خود را به نسبت همین میزان افزایش دهیم. در حال حاضر ۵ توقفگاه سازمان حمل و نقل بار، یک توقفگاه اداره کل راهداری جاده‌ای در شهرک صنعتی طرق و ۱۳ توقفگاه دیگر متعلق به بخش خصوصی در مشهد داریم.

وی درباره مبلغ کرایه پارک یک خودرو سنگین در این توقفگاه‌ها می‌گوید: هزینه پارک در این توقفگاه‌ها در ۲۴ ساعت توقف بین ۳ تا ۷ هزار تومان است، که این مبلغ بستگی به درجه‌بندی پارکینگ‌ها دارد.

مقاومت رانندگان زیاد است

مختاری درباره چالش‌های پیش روی سازمان حمل و نقل بار هم می‌گوید: به دلیل اینکه تازه در آغاز راه هستیم، مقاومت‌ها در کار ما بسیار زیاد است. وظایفی که ما در این سازمان به عهده داریم در گذشته بین سازمان‌های دیگر پراکنده بود و یا برخی مانند پارک خودروهای سنگین متولی نداشته است. سامان‌دهی خودروهای باری به ما محول شده است و باید تمامی آنها را هماهنگ و در قالب یک پروژه واحد در شهر اجرا کنیم. این کار سختی است. مهم‌ترین چالش پیش روی ما این است. یکی دیگر از مشکلات ما مقاومت رانندگان است. آنها می‌گویند ما به چه علت باید مجوز بگیریم؟ ما باید تمامی آنها را توجیه کنیم که هر کس در شهر فعالیت می‌کند، باید فعالیتش یک متولی داشته باشد. مانند دیگر مشاغل شهر شما نیز باید مجوز بگیرد تا شهروندان این اطمینان را داشته باشند که بارشان را به فردی معتبر می‌سپارند. جدا از تمامی این‌ها ما به رانندگانی که مجوز دریافت می‌کنند سوخت یارانه‌ای می‌دهیم که اختلافش در طی ماه با قیمت آزاد بسیار زیاد است.

نزدیک شهر است و جزو محدوده شهر محسوب می‌شود. به علاوه مقصد این تریلی‌ها سنگبری‌های درون محدوده شهری است. این بدان معناست که می‌توانند تنها در ساعات‌های خاص تردد کنند و در نهایت باید در توقفگاه‌های خودروهای سنگین پارک کنند.

وی ادامه می‌دهد: هر خودرو سنگینی که مجوز تردد و فعالیت در شهر داشته باشد، دارای برچسبی است که کد سامان‌دهی، شرکت مربوط و تاریخی که مجوز فعالیت دریافت کرده در آن ثبت و روی در این خودروها نصب شده است.

مدیرعامل سازمان حمل و نقل بار درون شهری مشهد از سختی کار این سازمان برای مدیریت خودروهای سنگین در مشهد این‌گونه یاد می‌کند: ما تنها ۱۰ خودرو گشت در اختیار داریم که با این تعداد می‌توانیم تنها بخشی از شهر را پوشش دهیم. وی می‌افزاید: فعالیت ما در سرتاسر مشهد تنها در حدود یک سال و نیم قبل شروع شده و آن هم ابتدا از محدوده‌های کوچک آغاز کردیم و الان کل شهر را پوشش می‌دهیم.

کارمان دشوار است

مختاری درباره سابقه برخورد با خودروهای سنگین در شهر هم توضیح می‌دهد: تاکنون شهر مشهد را دیده و نمی‌شود در بازه زمانی کوتاه تمام شهر را سامان‌دهی کرد. البته ارتباط خوبی با پلیس در این مدت برقرار کردیم که امیدوار هستیم طرح را با کمک آنها به نقطه‌ای برسانیم که دیگر خودروهای سنگین تنها در ساعات‌های مجاز خود تردد و شب در توقفگاه پارک کنند.

وی به سابقه پارک خودروهای سنگین در شهر هم اشاره می‌کند و می‌گوید: در گذشته با پارک خودروهای سنگین درون شهر برخوردی نمی‌شود به همین دلیل حضور کامیون‌ها در شهر به یک عرف تبدیل شده است اما بخواهیم رانندگان را مجاب کنیم خودروهای خود را به توقفگاه‌ها ببرند، کاری دشوار و زمانبر است و نمی‌توانیم بگوییم در عرض یک بازه زمانی کوتاه می‌توانیم این کار را انجام دهیم. البته شهروندانی که در محله آنها پارک خودروهای سنگین مزاحمت ایجاد می‌کند، می‌توانند با تماس با سامانه ۱۳۷ این موضوع را گزارش دهند و ما در اسرع وقت به آن رسیدگی می‌کنیم.

۳ تا ۷ هزار تومان!

سؤال بعدی که از مختاری می‌پرسیم بر این پایه بود که چرا با وجود

محله می‌گوید: صبح‌ها تلاش می‌کنم در کمترین زمان خودروام را گرم کنم و زود حرکت کنم اما باز هم هر جا که پارک می‌کنم برخی از من گلایه می‌کنند. او در ادامه فوایدی هم برای حضور کامیونش در محله بیان می‌کند و می‌گوید: در کنار این اعتراض‌ها چند همسایه هم هستند که از من بابت روشن کردن خودروام در صبح زود تشکر می‌کنند و می‌گویند روزهایی که صبح زود کامیون را روشن می‌کنم، به موقع در محل کارشان حاضر می‌شوند و گاهی مواقع در روزهای سرد که برای نماز صبح بیدار می‌شوم کامیون را روشن می‌کنم تا صبح برای روشن شدنش اذیت نکند با همین کار همسایگان من نیز برای نماز بیدار می‌شوند.

چه کسانی مجاز هستند؟

پس از شنیدن این سخنان به سراغ مدیرعامل سازمان حمل و نقل بار درون شهری مشهد و حومه شهرداری رفته‌ام و از او درباره تردد و پارک خودروهای سنگین، مشکلات پیشرو و اقدامات در دست اقدام این سازمان برای حل آن در شهر می‌پرسیم.

حسین مختاری در ابتدا از ممنوعیت تردد خودروهای سنگین بین شهری خبر می‌دهد و می‌گوید: به طور کلی تردد کامیون در شهر ممنوع است. به جز آن دسته از خودروهایی که در قالب طرح‌های سامان‌دهی دارای مجوز از شهرداری و پلیس راهبر باشند. البته خودروهای سنگین دیگری نیز هستند مانند کامپرسی‌ها و ماشین‌های حامل مواد غذایی که آنها تنها برای حمل بار درون شهری استفاده می‌شوند و تنها داخل شهر تردد می‌کنند. آنها از شهرداری برای کار خود مجوز تردد دریافت می‌کنند و اجازه تردد در ساعات‌های مشخص شده را دارند که در هر ناحیه و هر قسمت از شهر این ساعات‌ها متفاوت است. خودروهای سنگین تنها حق تردد در این ساعات‌ها را دارند اما متأسفانه با وجود این مادر بافت شهری هر روزه تعداد زیادی از وسایل نقلیه سنگینی را مشاهده می‌کنیم که حق ورود به درون شهر ندارند اما تخلف می‌کنند.

تریلی‌ها چطور؟

از مختاری پرسیدیم که تریلی‌های منتقل‌کننده سنگ‌های استخراج شده معدن خلیج که در محدوده سیدی، خیابان‌های خلیج و شهید دایی رفت و آمد می‌کنند، جزو کدام دسته محسوب می‌شوند؟ که پاسخ می‌دهد: معدن خلیج

صاحب امتیاز: شهرداری مشهد
 مدیر عامل موسسه شهرآرا: مجید خرمی
 سردبیر شهرآرا محله: رضا سلیمان نوری
 مدیر شهرآرا محله منطقه ۷: مزگان حسینی
 دبیر شهرآرا محله منطقه ۷: سیده نعیمه زینبی
 تلفن دفتر شهرآرا محله منطقه ۷: ۳۳۴۴۱۱۷۴
 تلفن دفتر مرکزی: ۳۷۲۸۸۸۸۱-۵
 تلفن روابط عمومی: ۳۷۲۴۳۱۱۰
 نمابر: ۳۷۲۳۸۳۱۰
 شماره پیامک: ۳۰۰۰۷۲۸۹
 دفتر مرکزی روزنامه شهرآرا: میدان شهدا، نبش دانشگاه یک
 دفتر شهرآرا محله منطقه ۷: خیابان پروین اعتصامی ۱۸
 پشت ساختمان شهرداری منطقه ۷
 پست الکترونیک: shahrara.com@mahalle7
 کانال شهرآرا محله: @ShahraraMahaleh
 دریافت نسخه الکترونیک شهرآرا محله در: shahraraonline.ir

باهمت مادر آرزوها و خیران
 در روز میلاد حضرت زهرا (س) افتتاح شد

هدیه ای برای مادر

عکس‌ها: احمد حسینی شهرآرامحله

